

Written by - நவஜோதி ஜோகரட்னம், லண்டன் -

Friday, 15 May 2020 12:23 - Last Updated Saturday, 23 May 2020 23:29

தொகுப்பு 'கால ஓட்டத்தில் கிறுக்கி வதைத் திருந்ததை தொகுப்பாக்கியிருக்கிறேன்' என்கிறார் பவானி. ஈழத்தில் அளவெட்டியதைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட பவானி சற்குணசெல்வம் நெதர்லாந்தில் வாழ்ந்து வருகின்றார். இலங்கையில் விவசாய விஞ்ஞானத்துறையில் பட்டம்பெற்று அங்கு விரிவுரையாளராகப் பணிபுரிந்த அனுபவம் கொண்ட பவானி நெதர்லாந்துக்கு வந்த பின்னர்; டச்சு மொழியிலும் ஆளுமடைபெற்று மொழிபெயர்ப்பாளராகச் சியற்பட்டு வருபவர். ஈழத்தின் பிரபல கவிஞர் சரேனின் கவிதைகள் சிலவற்றைத் தெரிந்தெடுத்து 'கடலின் கதை', 'அன்பு திகட்டாது' போன்ற நூல்களை டச்சு மொழியில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டவர்.

'சில கணங்கள்' என்ற அவரது கவிதைத் தொகுப்பில் எண்பது கவிதைகள் எண்பத்தியழை பக்கங்களில் அடக்கமான அழகான நூலாக வெளிவந்திருக்கின்றன. ஒவ்வொரு கவிதைக்கும் பவானி தான் எண்ணுவது போன்ற புகழ்ப்படங்களுடன் இணைத்து இருப்பது வாசிக்கத் துணடும் ஒரு ஆர்வத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

முகவரி என்ற கவிதைக்குள் (பக் 37) கருத்துக்களைத் தத்தளிக்கவும் வாழ்வின் நிலைபாட்டை சித்தரித்துப் பயணிக்கிறார் பவானி..

வீடு சிலவும் முடியாமல்
வதிவிடமும் இல்லாமல்
நுத்திருவில் தத்தளிப்பு
கடிதங்கள் சின்றடைய
முகவரிகள் இல்லலை
கடிதங்கள் வந்தடையும்

முகவரிகள் இல்லலை என்று தொடர்கின்ற பவானியின் கவிதை

கல்லறைகளும் மௌனிக்க
தொடர்கிறது என்பயணம் ... என்று முடிக்கிறார்

பவானி. வாழ்க்கையைத் தரிக்கின்ற கவிஞர்களின் இவ்வகையான போக்கு, தத்தளிப்புகள் ஏதோ ஒரு புள்ளியில் சந்தித்துவிடுகின்றன.

தனிமையை ருசிக்காமல் கவிஞர்களால் எழுதமுடியாது. என அம்மா, பெண், தனிமை, ஆணும் பெண்ணும் சீ தனம் போன்ற கவிதைகள் பெண்ணியச் சிந்தனையோடு பெண்ணின் மனக்குமுறல்களை வெளிப்படுத்தும் கீறல்களாகப் பார்க்க முடிகின்றது.

பொதுவாக மனது அன்பாக இருந்தால்தானே சிரிப்பு வரும். அது அடுத்தவர்களையும் தொற்றக் கட்டியது. என மொழி, என கடவுள், என ஆசான், என அப்பா, என அம்மா, என நினவையுகளில் என்று தனதாக வரித்து தலபை பிட்டு இருப்பது சிறப்பானவை. இலகுவான மொழி நடையில் அனுபவங்களைச் சித்குக்குவது அருமையாக உள்ளது, நினவையுகளோடு உருக்கமும் இழையோடுவது கவிதையின் அழகைக் கட்டிகின்றது. சொற்கள் சிந்திக்க வகைக்கிறது.

Written by - நவஜோதி ஜோகரட்னம், லண்டன் -
Friday, 15 May 2020 12:23 - Last Updated Saturday, 23 May 2020 23:29

தகவல் தொழில்நுட்பத்தின் வளர்ச்சி விடாமலகைகான சிந்தனையை எல்லாத்
தளங்களிலிருந்தும் மக்களிடையே கொண்டு வந்து குவிக் கிறது. பெண்
எப்போதும் பிறரைச் சார்ந்தே வாழும் நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றாள். குடும்ப
அமைப்பு புரையோடிப் போய் இருப்பினும் அதன் கட்டமைப்பிலிருந்து பெண்கள்
வெளிவரத் தயக்கம் கொள்கின்றனர். தனமீது சலுத்தப்படும் ஆதிக்கத்தைப் பெண்
வெறுப்புடன் எதிர் கொள்கிறாள். இதனை:

பசோ மடந்தை என்பதனாற்தானே
அவளானீ பசீதீ தீ ர்த்தாய்
பதிவிரதை என்பதனாற்தானே
அவளானீ பரிகசித்தாய்
பதிதாண்டாப் பத்தினி என்பதனாற்தானே
அவளானீ அடிமையாக் கினாய்
வீ சி எறியமாட்டாள் என்ற துணிவிற்தானே
அவளானீ வீட்டினுள் பட்டிவதைத்தாய்
வலையில்லை என்பதனாற்தானே
அவளானீ விரட்டி விட்டாய்

என்று தொடரும் பவானியின் கவிதை பெண்மொழி கவித்துவத்திற்கு மிகவும்
நெருக்கமானது என்பதை உணர்த்துகின்றது.

இலக்கியங்களிலும், பிறபடப்புகங்களிலும் சீ தனம் குறித்துப் பக்கம்பக்கமாக எழுதி,
பசீ எந்தப் பயனும் இல்லாமல் போயிற்று. சீ தனம் வாழ்வின் முக்கிய ஒரு அங்கமாக
ஆகிவிட்டது. சீ தனம் கொடுக்க முடியால் பெற்றோர்களுக்கும்
சுமையாக, முதிர்கன்னியாக வாழும் பெண்களின் அவலநிலை எம் நெஞ்சை
நெருப்பாகக் குகின்றது. சீ தனக் கொடுமையை ஒரு பெண்ணின் வாய்மொழியாக பவானி
'சீ தனம்' என்ற கவிதையில் கொட்டுகின்றார்:

காதலித்த பெண்ணைச் சீ தனத்திற்கு காய்
கைவிட்ட கதையைக் கஹ்வா?
வீடு, காணி, பணம் என்று சீ தனம்
கொடுத்ததை மாப்பிள்ளை வீட்டார்
அனுபவிக் க பெண் குடிசையில்
தஞ்சமாகிய கதையைக் கஹ்வா?

சீ தனக் கொடுமையால் தற்கொலை
செய்த அப்பாவிப் பெண்ணின் கதையைக் கஹ்வா?
பெண்ணுக்கு வீட்டார் நன்கொடையாகக்
கொடுத்த வரதட்சணை இன்று
புற்று நோய் போல் புற்றடுத்து
தொற்று நோய் போல் விரைந்து
பரவித்தாண்டவமாடும் காலமிது

என்று தொடர்கிறார் பவானி. வரதட்சணை இன்று பல பெண்களின் வராத தட்சணை
ஆகவும் ஆகின்றது. பெண்களைப் பற்றிய அக்கறையும், சீ தனம் போன்ற சமீகக்
கொடுமைகளுக்கும் எதிரான சீற்றமும் இக்கவிதையில் பரவிக் கிடக்கின்றன.

